

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belkőzp-utca 33. szám.

HIRDETÉSI DIJAK:

Egy centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora: 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyiltéri cikkek:

garand sora után 20 kr. fizetendő.

ELLENZÉK

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

SZERKESZTŐ: IRÓDA

Belmagyar-utca 47-dik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények címzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:

évesre 16 frt. vagy 32 korona. Negyed évre 4 frt. vagy 8 korona. Hónapról-hónapra 8 frt. „ 16 korona. 1 hóra 1 frt 50 kr. vagy 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adóznak vissza.

A régi és új vármegye.

Visszatér emlékeztem 100—110 vvel ezelőtti időkre, mikor II-ik József császár, a nemzeti érzületet Magyarországon eléggé kialudtnak hitte, hogy belőlünk tiszta németeket csináljon.

Megkérdezte Magyarország akkori urait, kik udvara körül voltak, hogy a közigazgatásból a latin nyelvet kiküszöböljük, alkalmas lenne-e a magyart tenni helyébe? és a nagyságos urak, kiket Mária Theresia kegyessége világ mindenféle nemzetiségével összeházasított, csakhogy nemzetiségükből őket kivetkőztessék: egész készséggel azt felelték:

A magyar nyelv sokkal műveltebb, semhogy állami czélokra, közigazgatás eszközül használni lehetne.

Igy rendelte el aztán II. József, hogy az iskolákban mindent németül tanítsanak. A törvényhozást németül vezessék, a közigazgatás német nyelven folyjon.

Meghökkentek ósapáink erre a szégyenletes arculütésre. Összegyűltek a vármegyék s ezek gyűlései erősen ellene mondtak a törvénytelen intézkedéseknek. Az erőszakos ujtásokat nem volt ki végrehajtsa.

Ilyen volt a régi vármegye saját maga által választott tisztviselői alatt.

És milyen a mostani melyet régi formájából kivetkőztettek, hogy alkalmas legyen a felelősnek nevezett magyar kormány rendeleteinek végrehajtására, de ellenálló erővel többé ne bírjon a törvénytelen intézkedések megállítására.

Szemünk előtt folytak le a legközelebbi hetek, hónapok küzdelmei, az egyházpolitikai kérdések körül.

A kegyelmes magyar minisztérium értesítette a főispán urakat, hogy igen jó lenne a megye gyűlésében mozgalmat indítani a magas kormány védelmére s egyzersmind állást foglalni a kormány nézeteivel ellenkező főrendiház ellen.

A megyék legnagyobb része belement a tárgyalásokba s szabadelvű, önérvényes határozatokat hozott, melyek a magyar kormánynak nagyon tetszet-

tek. A főispán urak megkapták érte a dicséretet.

Hanem hát egyszer eszébe jut a belemelegedett hazafias érzésű vármegyének: minek tőrjünk mi a közös hadsereg folytonos sértegetéseit hazánk nyelve és törvénye ellen? Megmutatjuk, hogy mi urak vagyunk még saját földünkön, s a magát törvényeinken felül állónak képzelő katonai hatóságokat is megtaníttuk Magyarországot alkotmányának, nyelvének tiszteletére!

Vissza! minden németnyelvű átirattal! tessék velünk Magyarország állami nyelvén beszélni...

Igy járt el legelől Pestmegye, utána Torda és hosszú sora hatóságainknak.

Nóhát a magyar kormánynak ezáltal nincs inyére a megyék eljárása. Ahelyett, hogy örvendjen s a megyék határozataira támaszkodva férfias önértéssel megvédje nyelvünk jogait:

Kikapja a parancsolatot Bécből s engedelmessé szolgaként kibocsátja Hieronimi belügyminiszter ur a miniszteri rendeletet, melyben kegyelmesen meghagyatik,

hogy de bizony kötelesek a magyar hatóságok a katonaság németnyelvű átiratának elfogadására!

Kinek tetszik az ilyen parlamentarizmus? és az a 67-iki kiegyezés, melyből ilyen következtetéseket lehet levonni.

Szégény pirja égeti az embert, hogy akad magyar kormány, mely nemzetünket ily megalázó helyzetbe juttatta, s nincs benne annyi önérték és hazafiaság, hogy miniszteri tárcáját odacsapja az udvari palota küszöbéhez. Szegény Magyarország!...

Kovács J.

Politikai hírek.

A király és a polgári házasság. Ischlből azt táviratozzák, hogy a király 3 felseje már megadta az előzetes jóváhagyást a polgári házasságról szóló, most előterjesztett törvényjavaslathoz a képviselőház elé való benyújtásához.

Apponyi Zomborban. A bácsodrogyvármegyei és zomborvárosi nemzeti párt elnökét, Szemző Istvánt, Apponyi Albert

Velőtrázó hangokon hívja föl nemzetét kétségbeesett védekezésre. Szívszakgató fohászokkal esdél Európának segélyért végveszélyben forgó hazája számára.

Visszhang felel mindenfelől. Csak Görgey lelkében nem! Sőtét gondolatok születtek, nőnek, kelnek ott szárnyra tömegesen! S ha nem tervszerű árulás, nemzetölő tévedések és botlások irtoztos szövevénye, minden szava, tette, s hadvezéri egész eljárása innen kezdve...

Halotti lepel egyeseknek, szemfödél millióknak.

Azok közé tartozom, kik a tárpéjszirtet kevésbé szent, de éppoly szomorú helynek nézik, mint a Golgothát. Sőt talán még szomorúbbnak. Vesztőhely, a hol egy nemzet a bíró és végrehajtó saját vérével festi pirosra a köveket, melyekben meghat és megrendít az egyéni önkény és visszatorlás bármily iszonyatos és embertelen kicsapongásainál.

S midőn a felizagott köztársaság öröngő lelkesedése vad lázában, vagy bosszút szomjazva vak dühében ráteszi kezét historiai szereplőre, valami titokzatos reakció lelkében mindig arra sarkal, hogy az áldozat pártjára keljek s megfölebezzem a vesztés fél pörét a nagy tömeg elhamarkodott vagy egyoldalú ítéletével szemben egy magas és igazságos fórum — a történelem elfogulatlan fórumához.

Görgeyre nézve „a föllebbezést bona fide” — ő maga tette lehetővé emlékirataival. Csak lelketlen kalandor beszélhet, írhat így oly időben, mikor elbukott hazája vérben felegett, könnyben ázik, rabigában szenved; koszosur bajtársainak egyrésze bitófa tövében alszik, másik része nyirkos börtön fenekén sinlik, vagy hontalanul bolyong

gróf Eberhardból levélben értesítette, hogy szeptember végén, vagy október elején örömmel megy a Zomborban tartandó megyei pártgyűlésre. „A politikai helyzet fejlődése — írja Apponyi — most szélsőségesebbé teszi, mint valaha, pártunknak szoros tömörülését, terjesztését, akcióképességének fokozását. A pártgyűlés tehát az idén legálább is olyan időszakra, mint tavaly lett volna.” A gyűlés napját a bácsamegyei párt vezetői később állapítják meg.

Az adóreform. Mint Budapestről írják: Most már rövid idő alatt várható a jövődelmi adók reformjára vonatkozó anyagnak, nevezetesen az egyenes adónak hozadékára vonatkozó összeállításnak, valamint a legfőbb európai államokban fennálló adóterveknek összehasonlító feltüntetéseinek közzététele. A mi nálunk végrehajtandó reform alapelveit illetőleg feltehető, hogy a pénzügyminiszter mindenekelőtt a praktikus szempontokat fogja szem előtt tartani, első sorban a megadóztatás irányadó intézkedések egyszerűsítését, továbbá az adókulcs jelentékeny leszállítására fog törekedni és végre — megfelelően a gyakorlatba átment adó-teóriáknak — a nagy jövedelmeknél a progresszív adót fogja létesíteni. Ha ezek a szándékok megvalósulnak, akkor nem kapunk ugyan alapvető reformokat, de bizonyára jelentékeny javításokat s kivált a terheket az adózók közt való igazságosabb szétosztását fogjuk elérni. Szóval be van jelentve félhivatalosan, hogy nem adóreformot kap az ország, hanem csak foltozási munkát.

Olasz-orsz barátság.

Bismarck herceg lapja, a Hamburger Nachrichten, mint már említettük, megtámadta a német birodalmi kormányt külpolitikája miatt, melyet Oroszországgal szemben követ.

E külpolitika e lap nézete szerint oda vezetett, hogy a hármass szövetség összetartó ereje meggyengült, a minnek egyik jelöl Bismarck herceg közlénye azt hozta föl, hogy Olaszország Oroszországgal külön megállapodásra lépett.

Az olasz kormány félhivatalos lapja, az Italia, a leghatározottabban tagadja azt, hogy ily külön megállapodás létezőt volna. Ugyan ugyan, hogy a római és pétervári udvarok között barátságos viszony van, mely legtöbb abban nyilvánult, hogy a nápolyi herceget szívesen látták és kitüntetésekkel halmozták el pétervári látogatása alkalmával, valamint az orosz cár küldöttét, Vladimir nagyherceget, ugyanígy fogadták Rómában, midőn az olasz királyi pár ezüstmennyegzője alkal-mával ott megjelent. De soha az olasz kormánynak nem jutott eszébe, hogy bármiféle megegyezésre lépjen Oroszországgal.

Budavára ismét a miénk lévén, a magyar kormány is tüstént székhelyét cserél. Visszatérése és bevonulása a fővárosba vetekedett a legzajosb, legfényeseb kapitoleumi diadalmenettel. Az ifjú tavasz minden virágát odaszórták a kormányzó négyes fogata elé... s önfelad, mámoros föllángolással torokszakadtából éljenek meg azok is, a kik pár nap előtt — Hentzi bombáitól koldusbotra jutván, kezeiket tördelték, hajukat tépdelték az utcákon s pokrolra kívántak minden forradalmat.

Ugyanaz a színvakság ejtette most is tévedésbe a magyar közvéleményt, a mely nem rége minapában Windischgrätz hercegnek vette volt el a szemévilágát. A főváros politikai jelentőségével mérván a legujabb fordulat stratégiai fontosságát és becsét, ezer ember közül 999 szentlélte, hogy tul vagyunk az árkon, s „a budapesti polgárság”, írja Kossuth Klapkának „bennünk a nemzeti szabadság függetlenség eszméjét”, mely káprázatos tündérlámból boldogító valósággá lett immár, — „dödvöszölte és ünnepelte.”

Görgey persze nem ringatta magát ily édes, de balga önméltásban. Az orosz intervenczióban halálos döfést látott ő már akkor is, mikor kései más tudósítások révén számokban még nem volt biztos tudomása ennek anyagi ereje és mérve felől.

S tisztában lévén azzal is, hogy ő a helyzet ura, s kezében a jövő kulcsa, elha-

Görgey hazatérőnek bélyegzettessék végérvényel, ez az egyoldalú vizsgálat nem adhat elég színd és széles alapot. Itt az ideje, melyben belepillantani a már tulzadag anyagkéslet világánál, a fenomenalis katonai nagyság vesébe; kitörülni őt a szabadságharc halha tatlanjai közül s odaolóni martalékul az örök halálnak és kárhozatnak csakis akkor lesz jogos, ha ily sikerül rástútni, hogy a haza elvesztése és elárulása erkölcsileg is egyet jelent nála.

*) Görgeynek pár évvel ezelőtti néhány kormány párti volt honvéd, aktuális ózalattal, Visegrádon föli ratot kézbesített, hogy nem tekintik őt hazaárulónak. E furcsa okmányt Klapka is aláírta. S „Emlékiratai” egy jegyzetében ujól ismétli, hogy nem bántam meg nagy lelkűségét, s fontartja a mit ott alált. Ha Isten segít „Kossuth”, és „Klapka” életrejza után megírom Görgeyét is, kinek 49-iki szereplését eddigleg leginkább csak „fegyvel szemponthól”, vonatkozásában a kormányhoz roslálgatták. Arra, hogy

A Kvirinál köreiben nagyon lehangoló hatást gyakorolt Bismarck herceg lapjának támadása Olaszország ellen s e rosz hatást még jobban fokozta az, hogy római politikai körökben az a nézet uralkodik, hogy Bismarckot Crispi, a volt miniszterelnök ösztö-nözte e támadásra, ki ily uton akar a jelenlegi orosz kormánynak kellemetlenséget okozni.

A mily méltatlannak tartják az Olaszország ellen intézett támadást Bismarck herceghez, a kit a cikk sugalmazójának tartanak, Crispi részéről a közreműködést olyan-nak tekintik, melyet csak a politikai bosszú-állás kicsinyes ingere magyarázhat meg.

Az Italia kijelenti, hogy Olaszország a hármass szövetségnek hű tagja, de azért nem jut eszébe, hogy Oroszországgal hajba kapjon s megszakiassa azt a baráti viszonyt, mely a két uralkodót egymáshoz fűzi.

Okmányhamisítók pöre.

Páris, július 6.

Lapunk tegnapi számában megemlékeztünk már a párisi okmányhamisítás bűnösinek elítéléséről, most a végtérjálás érdekesebb részeit még a következőkben adhatjuk:

Millevoje kihallgatása után Morés marquis következett, kiről el volt terjedve már előre a hír, hogy Clémenceaut erősen meg fogja támadni vallomását, a mi meg is történt. Sőtölég es bevesen beszélt:

— Midőn Norton okmányait hozták hozzám, így kezdé vallomását, tulajdonképen nem volt már azokra szükségem. A vádlott-ról nézetem (s ezzel kinyújtott karral Clémenceaut mutat) akkor már meg volt állapítva. (Nagy nyugtalanság a teremben. A jelenlevő védőügyvédek rokonszenves morgogással kísérik Morés támadásait.)

Az elnök hiába iparkodik Morést mér-sékletre birni.

Morés azután a következőkép aposztrofálja Clémenceaut: Ön Angolország ágense én egy párbaj-jegyzőkönyvben diszkvalifikáltam önt s ezt most itt ismétlem.

Elnök (szeliden): Majd ezt később másol fogja elmondani.

Morés nem engedi magát háborgatni és tovább sértegeti Clémenceaut, azt állítván, hogy a miniszterek beszéltek rá az illetőket a Norton okmányának a közvételre.

Clémenceaut: Tanu azt mondja, hogy meg van felőlem a megállapodott nézete. Indiszkret dolog volna-e kérdezni, mivel támogatja ezt a nézetet.

Morés felelni akar, de az elnök meg nem engedi.

Morés: Magánéletemet fölzavarják, kutatják’ honnét szerzem pénzemet. Semmi

esetre sem Herz Kornélról. Honnét szerzi ön a magját? — Morés sértő szavainak vége s nagy lármában elvész.

Clémenceaut végül szóhoz jut. A rendkívüli igazgatóságtól sápadt és így szól: Dueret azt állította, hogy engem diszkvalifikáltak, mert Millevoje tulságosan nagy párbaj-czéltablea volt. — Morés valamit kiált. — Az elnök gyorsan fölfüggeszti az ülést. Morés belépésekor három ügyvéd „bravo” kiált. Az ülés folytatásakor Cesti tanut hallgatják ki, a ki ama hírhedt névsorról vett föl fényképeket.

Clémenceaut Tanu neveket bera-gasztott?

Cesti: Egy fölvételnél befűdtem Rochefort nevét; a másikon valamennyit, kivéven Clémenceaut. Tanu azután Clémenceaut ellen polemizál. Az elnök ismét képtelennek mutatkozik, hogy ebben korlátozza. Cesti a Justice támadásaira tér át és lelépéskor oda-kialítja Clémenceautnak: Ön hazudott!

Dion gróf tanu, foglalkozására nézve mechanikusnak mondja magát. Vallani nem akar semmit, csak mint párbajt ismeri a felforgó ügyet. Lovagiassági okokból hallgatásra tartja magát kötelezetteknek. Ő is sértegeti Clémenceaut. Csodálom, hogy ez az ur, mint panaszos ül itt, mondja és nevetve távozik.

Judet tanu (a Petit Journal munkatársa) nem tud lényegest.

Clémenceaut: Morésnak a vizsgálóbíró előtt tett vallomása szerint, ön be volt avatva a dologba.

Judet: Csak azt hallottam, hogy az okmányok Clémenceaut urra nézve kompromittáló tartalmaznak s ez nekem valószínűnek tetszett.

Marinoni, a Petit Journal kiadója, adta a pénzt a merénylőnek. Azzal az ajándékkal jöttek hozzá, hogy e hazafias célra 70.000 frankot adjon. Ő készenk nyilatkozott, sőt tisztesítését is odaadta volna. Az első 5000 frankot magánaton Millevojenak adta kölcsön. „Hogy e képviselő hozzám jó pénzért”, mondja Marinoni, „azon annál kevésbé csodálkoztam, minthogy más képviselők is fogadnak el pénzt. Külömben nálam tiszter frank nem jó számba, ez csekély összeg.” E búszke kijelentés után tanu méltóságteljesen leül. Az irás-szakértők megá-lapítják, hogy a hamisítás otromba, ügyetlen. Néhány jelentéktelen tanuvalomás után befejezték a bizonyítási eljárást.

Clémenceaut: Ama tanuak, kik hallatlanul sértegettek, nem akarok hasonló módon felelni. Még azt sem kívánom, hogy a vádlottakat ítéljék el. Csak azt akarom konstatalni, hogy az egyetlen, ellenem régen ígért bizonyíték hamisított volt. A főbűnös Millevoje, a ki a szabad szó menhelyét a francia parlament szöszekét, rágalmazásra és hamisításra használta fel. Clémenceaut elragadón beszélt. Az ügyvédek mind visszartartott lélegzettel halgatják, mert mindannyian tanulhatnak tőle. Morás így szól Clémenceaut, évekkel ezelőtti nálam volt és fel-

tározta, hogy azontul a maga után fog járni s füle mellett bocsátja el a kormánynak saját terveibe titkzó bármily utasítását.

Tulságosan közlékeny Görgey soha sem is volt. Utzéli adományában közsájon forgott azon megjegyzése, hogy „a tűzbe dobna a sipkáját, ha szándékaiból valamikézt ez megsejtene.” De most még azok előtt is titkolózott, a kiknek hivatalos jogczimük volt az ő bizalmára; névszerint Klapka előtt is — azért „mert tulbizalmas lábon áll Kossuthal.” Méltán sóhajtott hát utóbbi Klapkának címzett egyik levelében: „Megvallom, nekem ez az állapot nagy aggodalmat okoz” s nagy oka van kérni: „Hasson Görgeyre jó irányban, térítés igaz utra!” Rövid idő múltán már három vereségről röptül vészhir a fővárosba, s Pered, Zsigárd, Győr szomorú három emléke lesz mindenha évkönyveinkben a Görgey „néma” önfújásának.

Habár a magyar eget dertltnék az oroszok betörésén innen csak az optimisták látták: három ilyen villámcsapás egyszerre, mégis váratlanul jött mindenkinek s megrendítette a legerőseb kebleket is.

„Az öröknek összpontosítása és egyesítése a Tisza vagy Maros vidékén, kiált föl látnoki inspirációval Kossuth az egyetlen eszköz, mely a hazát ily nagy veszélyből még mentheti.” S midőn Klapka, a ki magánügyben ép ekkor a fővárosban járván, fölkérei a kormányzót, egy véleményben van vele, azonnal kiadja a szélrózsa minden irányában ideczelő parancsait az egyes se-regvezéreknek.

Igazi villámcsapást aztán a kormánynak az a lakonikus válasz volt, melyet Görgeytől kapott.

(Vége köv)

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1893. augusztus 8.

Komárom hőse.

— Dr. Vajda Emil új könyvéből. —

— Haynau! — A néma fővezér. — Pered és Zsigárd. — Három a táncz. — 24 óra a fővárosban. — Kossuth haditerve. — Trop tard! — Praetorianusok Görgey körül. — Klapka mint közevítő. — Drága könyvek és pillákon. — Görgey színt vall. — Római jellem római erély híján. — A haza szent nevében! — Az aradi szemfödő első szála. — A legvéresebb csata. — Benn az örvény sodrában. —

Az orosz invázióval új ember kellett az osztrák sereg élére is. Tábornok — a Caraffa iskolájából. Katona és bakó egy szemében.

Akadt keresés nélkül! Családi neve szerént: Haynau! Olaszországi szereplése után: a breccia hyéna! Vöröszönnel, ártatlan vöröszönnel írta be e nevet Italia évkönyveibe. Özegek és árva égő könnyű kiáltott ott ezel bosszuért az égre! S egy óriási temető új keresztekkel telt meg friss sírhalmok fölött, a miket Haynau vadállati bosszúja népesített be védtelen áldozatok, politikai martirokkal.

Ugy kezdte nálunk, a hogyan ott végezte.

Alig teszi lábát magyar földre, megvilan kezében itt is a — hóhérpallós.

Mednyánszky László báró őrnagyot, Gruber századost, Razga prot. lelkesést egymás után — törvényes eljárásnak még a színt is mellőzve — vérpadra hurcolják az ő parancsából.

Memento véres bettkben, mi vár a magyarral, ha legyőzetik?

Kossuth megérzi és megérti azt!

kért, hogy tonkingi vasuti vállalatját protegjám. Ugyanez a Moré, ki ma engem gyaláz, ki Herz Kornélhoz hozza fel ellenem, nemrég pénzért kért kölcsönt Herz Kornéltól. Mindezek az urak talán nem is tudják, kiknek ügyét viszik előre; a kéz mely őket igazgatja, láthatlan.

Azután mesteri módon lefesti a Petit Journalt és a mesterségből való nagy hazafiakat. „Ez urak minden nagy szavai mögött”, így kiált föl az úr, „személyes ellenségeskedés rejtezik. Ellenem akartak bűntudatosokat folytatni. A kamarában egy napig már azt hitték, hogy megfogták. De a szerencse, rájuk nézve a szerencsétlenség úgy akarta, hogy önmagukat fogták meg.”

Clemenceau a hazaszeretet valóban megindító szavaival végzi beszédét. A legretentebb büntetést, házárulással vádolták. Francia embert vádoltak ilyesmivel. Az esküdtek tegyék azt, mit a kamara tett. Hozzák a megvetés egy verdikjét, mely a vád alá nem került hamisítókát is megbélyegzi.

Clemenceau után az állami főügyész beszélt, de már hatást előidézni nem tudott. Következtek késő éjjel a védőbeszéd.

Az ítélet kihirdetése már világos hajnajnalban történt.

Az esküdtek mind a két vádlottat bűnösnek nyilvánították. Norton három évi fogságra és száz frank pénzbüntetésre ítélték. Ezenkívül Norton és Ducet együttesen egy frank kártérítést tartoznak Clemenceaunak, mint magánpanaszosnak fizetni.

A ref. egyházkerületi papi értekezletekről.

Kolozsvár, aug. 8.

A tárgy, melyről szólni fogok, kiválóan felekezeti jellegű ugyan, de minthogy közérdeklődési és így általában nemzeti szempontból is fontossággal bír, nem lesz talán érdektelen e becses lap olvasó-közönségére sem, ha egyetmást meg tud róla a bizonyos irányban véleményt alkothat felőle.

A lelkipásztori működésnek hatályos előmozdítója a papi értekezletek, melyek a külföldi prot. egyházakban már régóta divatban vannak. A magyar ref. egyház, mely újabbban az evangelizálás legkitünőbb eszköze, a belmissziót sokféle ellenvetés és egyesek ellenmunkódása dacára is gyakorolni kezdi, pár év óta szintén megalkotta a maga körében a papi értekezleteket. Egyes egyházak papjai úgy a magyarországi, mint az erdélyi részekben már szép eredményt mutatnak fel e téren. Legújabbban az erdélyi egyházkerület papjai tették egy nagyfontosságú lépést ez irányban. Szász Gerő kolozsvári pap kezdeményére júl. 9-én kimondták, hogy megalkadjon az egyházkerületi papi értekezlet az erre nézve első lépés gyanánt az előértekezletre betervezett alapszabálytervezet általánosságban el is fogadják, annak részletes tárgyalását akkorra halasztották, midőn az egyházkerületi papi értekezletek megtették rá észrevételeiket a saját útján szintén lehetővé tétetik a tervezet megbeszélése.

Ezzel éhajtók én most egy kevés helyet foglalni. A Protestáns Közlöny, az egyházkerületnek Szász Gerőtől szerkesztett hivatalos lapja ugyanazzal a felhívással tette

közbe az említett tervezetet, hogy fogadjuk el azt úgy, amint van s ne beszéljünk sokat róla. Hát ez mindenesetre kényelmes dolog volna, de vajon illő-e egy egyházkerületi papi testületnek? A kolozsvári első pap megcsináltatta azt a tervezetet a képlánjával, már most nem furcsa dolog-e azt követelni az egyházkerület 400 rendes papjától, hogy vakon bízzanak meg ez ifjú ember bölcsességében, kinek semmi őségye nem lehet arra, hogy csalatkozhatatlannak tartassék?

En annyival inkább veszek magamnak bátorságot a tervezet egyes pontjainak megvitatására, mert Szász Gerővel ellentétben valóságos szegénynek tartanám, hogy az erdélyi egyházkerület 500 papjának szótlan beleegyezésével fogadtassék el egy olyan alapszabályzat, melynek némely pontjai úgy a hogyan szövegezte vannak, — egyenesen érthetetlenek. Például: „Ugyezintén értékesíthető ez a rész (a kiadványokra szánt összeg egy része) a vidéki értekezletek körében is, sőt olyan belmissziói munkálkodás előmozdítására is, melynek úgy a hívek mint a teológus ifjakra való nagyobb hatása kedvéért szükségesek.”

Az alapszabálytervezetnek az előértekezleten két legfontosabnak jelzett pontjára kijelentem, hogy nem látok benne semmi veszedelmet, ha az egyházkerületi papi értekezletek a tervezett összeköttetésbe jutnak az egyházkerülettel. A mit a tervezet magában foglal abban még nincs centralizáció, a melletti működhetnek az egyházkerületi értekezletek a magok körében függetlenül és működhetik az egyházkerületi papi értekezlet is a saját körében önmaga, az egyházkerület támogatásával s azokon alapulva. De aztán soha ne is menjünk tovább, ne hozunk függése az egyházkerületet az egyházkerülettel, mert azzal csak azt fogjuk elérni, hogy a vidéki területek, amelyek pedig természetesen hasznosabban, testvériesebben: összehangorodnának és érdektelenebbé válnának, mert az egyházkerületnek, a melyek pedig inkább csak maga mutogatására valók lesznek, abszorbeálnák őket.

A másik pont, mely fontosnak volt jelölve, az, hogy a tervezet szerint az összes rendes és segédlelkészek kötelezett tagjai volnának az egyházkerületi lelkes értekezletnek s mint ilyenek 1—1 frt. tagsági díjat fizetnek. Erre nézve határozott meggyőződés, hogy két eset lehetséges: vagy ajánlkodások után szervezetnek tagok a papok közül is s ez esetben tagsági díj is állapítható meg, vagy pedig tagnak tekintetik valamennyi pap kivétel nélkül, de akkor szó sem lehet tagsági díjról. Az alapszabálytervezet illető pontjából egyik vagy másik részletnek tehát multhatatlanul el kell esnie.

Mert ha az 500 pap közül 499 összegyűl és kimondja a határozatot a tervezet értelmében, az ötvenedik papnak még akkor is jogában áll megtagadnia az illetéktelen adó megfizetését. Jól tudom, azt mondhatják erre, hogy hiszen az igazgató tanács s az egyházkerület megerősítik az alapszabályokat s akkor kötelezővé lesz minden papra. Hát nem természetesen vannak bizonyos antagonizmusok elemek, melyek mindig kellemetlen hatással vannak rájuk. Más szavakkal a rokonszeny hiányzik köztőlünk. Talán erről is van már magának tudomása?

Mily fenyések voltak a szemei — mint az acél villanása a napfényben! — En nagyon keveset voltam Drucy ural — válaszolá Diána kitérőleg; csak egy párszor találkoztunk. A testvérem jobban ismeri, ő nagyon szíves volt Erihez mondá Toni mert ő általa jutottam annak a tudomására, hogy vannak rokonságaim, akiket ő nálánál talán soha sem láttam volna. Ez a szívessege nem volt szándékos, de azért mégis halas vagyok érte.

— Ugy látszik, hogy ön csekélyeségért halás.

— Ah, ezt azért mondja mert maga nagyon szerény!

A vélemények különböznek, és erre nézve nem gondolom, hogy engemet a magára térítene, amár nem akarom ösmeretűnkkel azzal kezdeni, hogy ellent mondjak. — Remélem — tévé utánna komolyabb hangon, hogy ösmeretűnk mind a két részről nem sokára barátsággá érlelődik.

A Beauchamp nem képeznek nagy családot. — A maga testvére és én vagyunk az utolsó képviselői; tehát ennek a tudatnak is egy köteleknek kellene lenni köztünk.

— És az is lesz a mennyire Eri van érdeklődve — válaszolá Diána melegséggel. — Semmit sem fog jobban kívánni mint azt, hogy az ön barátságát megnyerje?

— És maga?

— En ezenem felajánlom azt önnök, — mondá Diána azzal a kedves komolysággal mi az ő sajátja volt.

S a mint beszélt, kezét nyújtotta, melyet cousinja az ajkaihoz emelt.

Gyönyörű pír borította el a leány arcát. Nehány nap lefolyása alatt másodszor történt, hogy a kezét megcsókolta.

lesz, mert sem az egyházkerületnek, sem az igazgató tanácsnak, de még a zsinatnak sincs joga elhatározni ilyen megadótatást. De hiszen ott van a fegyelmi eljárás a renitensekkel szemben! Oh igen, tudom, hogy a prot. szabadsággal néhol már ma az is összefér, hogy jogtalanság igazságtalansággal legyen tetézve. Am a jogtalanság még akkor sem változik át jogossággá.

De hát mire való is az a tagsági díj, mely ilyformán begyűlne mire? Mire használnák azt az 500 frt. mely így rendelkezés alatt állana? Azt mondja az alapszabály tervezet, hogy „a tagsági díjakból begyűlt vagyon a szellemi tökélygyarapítására használandó.” Bármily philosophikusan legyen is ez mondva, megértjük, hogy tehát irodalmi czélok előmozdítására lesz felhasználva minden pénz. A bíráló bizottság (mely helyesebben volna irodalmi bizottság) teendői között valóban van is ilyen irányban intézkedés. Am van ezek között a teendői közt egy feltűnő pont, mely így hangzik: „a legmesszebb terjedő működési kör az értekezlet szellemi hatásának biztosítása czéljából.”

Gondolkozom én is, mire való ez az általános felhatalmazás, mely a többi pontot teljesen fölöslegessé teszi? Mindenesetre arra, hogy felelősség és utasítás nélkül intézkedjék ez a bizottság. Hát ez miért van tervezve?

Összerivettem az idézett pontot a tervezet 4 §-val, mely szerint „az egyházker. papi értekezlet tagjai szellemi munkálkodásának tere a Prot. Közlöny.” De hát lehet-e ezt kimondani? Hát ha a Protestáns Közlöny megszűnik, többé szellemileg nem is munkálkodhatnak az értekezlet tagjai vagyis az erdélyi papok? E szerint az erdélyi papok annyi jelesének, ki távol tartja magát a Prot. Közlönytől, nem szabad tollat fogni a kezébe, a többiek pedig csak is a hivatalos lapba dolgozhatnak?

Szabad-e kimondania az erdélyi egyházkerület papságának, hogy az ő szellemi munkálkodásának értéke fölött csak egy bíró ismer, a hivatalos lap szerkesztőjét, ki-ben esetleg rokon- és ellenszeny is lakozhatik, s aki talán pártszempontok által is vezéreltethetik vagy pedig korlátozhatatik?

Hátha a korlátlan jogkörű bírálóbizottság jókedvében egyszer csak azt a határozatot hozza, hogy az évi bevételek nagy részben a Prot. Közlöny czikkeinek díjazására fordíttassanak, amint azt Bitay Béla épen a Protestáns Közlönyben máridítványozta is? Hiszen az alapszabálytervezet egyre hangoztatja, hogy a tagok vitakozhatnak, de csak az egyesület közlönyében; már pedig e nagy áldozatot csak nem fogja a papság meghálatlan hagyni, hiszen ez uton különben is a tagok kezébe jut vissza a befizetett összeg! Az alapszabályokat úgy kell formulázni, hogy ilyen vagy efféle határozat sohasse legyen meghozható.

Az erdélyi ref. egyházkerület papsága részéről sem tartom megengedhetőnek, hogy a tervezett szellemi és anyagi monopoliommal minden más keletkezhető új irodalmi vállalatot elnyomjon a maga kebelében.

Ennyit akartam a közfigyelem felkel-

tése czéljából előzetesen elmondani. A többi majd kifejtik önmagától, mikor a dolog rendes tárgyalás alá kerül.

A korinthusi csatorna megnyitása.

Mint Athenből táviratilag jelentik, vasárnap volt a korinthusi csatorna ünnepélyes megnyitása.

A metropolita által czelebrált mise után György király az egybegyűlt meghívott vendégekhez beszédet intézett. Erre a királyné a megnyitási jelöl egy a csatornán keresztül húzott szalagot ketté vágta.

A csatorna elsőnek a „Sphakterion” királyi yacht indult meg a királyi palotával és a királyi család, a diplomáciai karral, a miniszterekkel és Türr tábornokkal.

Ezután következett négy görög torpedohajó, melyeket György herceg vezényelt egy orosz és angol hadihajó és több görög személyszállítóhajó a többi meghívott vendégekkel. Az osztrák Lloyd az ünnepélyen szintén képviseltette magát.

Egy későbbi atheni távirat szerint a korinthusi csatorna megnyitási ünnepén a király örömet fejezte ki, hogy új tengeri utat nyithat a világnak. Hangsúlyozta, hogy e mű létrejövetelére kizárólag francia tőkének köszönhető és dicsőreleg szól Türr tábornoknak, valamint Syngrosnak, a csatornatársaság elnökének fáradozásairól.

Syngros köszönetet mondott a társaság nevében a támogatásért, a melyben a csatornaépítés művét a kormány és a francia tőke részesítette.

A csatorna bejárása minden nehézség nélkül történt. A csatorna mindkét partja föl volt lobogóva s láthatók voltak Európa összes államainak lobogói.

A bejárás alatt a Sphakteriu yachton ebéd volt, a melyen a miniszterek, a külföldi missziók fejei s Türr tábornok voltak jelen.

Fürdői levél.

Homoród-fürdő, 1893. aug. 4.

Csaknem a Hargita tövében, minden oldalról örökzöld fenyvesekről körül lövözött gyögyben fekszik a Székelyföld egyik kiváló gyögyerejtű fürdője, a Homoród-fürdő. A nyugatról ide utazók által a segésvár — székelyudvarhelyi vicinális vasuton, a keletről erre utazók által pedig a kitűnő karban álló állami országúton részint a zóna-rendszer óta beállított kedvezmények, — részint a szolid favarberek következtében könnyen és olcsón közelíthető meg, mely körülmény a fürdőre nézve, más, — a jó közlekedési utvonalakról távolabb eső fürdőkkel szemben kiváló előnyül bír.

Eltekintve eme könnyen és olcsón való könnyen megközelíthetőségéről, más olyan előnyei vannak, melyek a legtávolabb vidékekről is — a fürdői idényben állandóan itt fürdőző — vendégeket vonzanak ide.

Eme előnyök a következők: havasi fenyves levegő, kitűnő, vegyi összetételű szén-savas két hideg és egy meleg fürdő s há-

rom kutból felbugyogó ivóvíz, melyek általános testi gyengeség, — a légzőszervek idült, kuratus bántalmái, — görvény és sápkór eseteiben és súlyos, hosszabb tartandó betegségeket kiállított idült betegek részére feltűnő gyógyhatással bírnak, nemkülönben gyakori női bajok, méheltajások, idült méh-hurut és ezek következményei, általános vese-egység, nagy fájdalommal járó, rendetlen havazás, magtalanság és vesebajok eseteiben is. Ezeket kivül mint kiválóan kellemes italt ivóvíznek magán és borral való hűvös pogik tartó használatára úgy a fürdői idényben, mint azon kívül és kiváló figyelmet érdemel.

Előnye a fürdőnek az is, hogy a lakások, bár szolid berendezésűek, de a magyarországi fürdőkben meglevő állapotoknak megfelelnek és aránylag elég olcsók, levén egy szoba egy napra 1 frt, hogy a fürdő körülvérvő fenyvesek között minden irányban kigyózdó utak vonulnak a harmatos fenyők alatt, itt-ott megpihenő helyek (padok is) állván a vendégek kényelmére; hogy a vendéglő szomszédos és a magasabb, fokozottabb igényeknek is megfelel, s a mellett elég szolid, levén egy négy tá ételből álló egy személyre való ebéd a vendéglőben 80 kr, hához hordva pedig 1 frt, hogy a vendéglő mellett fennálló cukrászda, minden kritikát teljesen kiáll, hogy a bolti helyiségekben minden apróság beszerezhető; hogy a közelben levő két Oláhfalva lakói tájfel, major-sággal, vajjal, sajttal, eperről, hallal és rék-kal naponta felkeresik a fürdőt. S végre, hogy többet ne említsék, a székelyudvarhelyi zenekar, mely az erdélyi zenekarok egyik legkitűnőbbike, naponként kétszer, reggel és délután 2—2 órában a legjobb darabokkal mulattatja a közönséget.

Nem hallgathatam el azt sem, hogy az innen 3 negyed órányira eső Szent-Kereszt-bánya s az a mellett fekvő Lobogó és Dobogó fürdők, a két órányira fekvő Kiruj, s a 3—4 órányira távoloságban levő Almási barlang és csicsói fürdő a legköltségesebb kiránduló helyekül szolgáljanak, s hogy a helyi nagy vendéglő éttermében hetenként egyszer, vasárnaponként este táncmulatság is rendeztetik az u. n. Annabál pedig évről-évre megtartatik.

Ennyi, mit a fürdőről diányiba sorolva elmondhattam. Még csak annyit teszek az elmondottakhoz, hogy a fürdői vendégek száma jelenleg 350-re tehető, s hogy a szám az egész fürdői idény alatt állandó, s hogy a fürdői díj az egész idényre (a zene és orvosi díjt is bele értve) egy személyre csak 5 frt. Mind eme vendégek azt tapasztalják, hogy a fürdő teljesen regentálja az emberi szervezetet, azért nem tudom eléggé melegen ajánlani, hogy a kinek csak módjában áll keresse fel ez annyit kitűnő tulajdonsággal bíró, kiváló gyógyhatású fürdőt.

Székely göb.

Jövedelmi adóízetők.

Tájékoztatni kívánjuk polgártársainkat a hatóság által kiadott hirdetmény értelmében az adóívető bizottság által tartandó tárgyalások napjáról. A tárgyalásokat megelőzőleg közzé tesszük a következők há egyes napjain sorra kerülő névsort, hogy az adóívetők idejűk legyen beszerezni a szükséges adatokat, megszerkeszteni a fellebbezést és módjuk legyen akadályoztatás esetén képviselőitől is gondoskodni. Az alább kitértetett napokon az egyes csoportok d. e. 12 óráig személyesen, vagy képviselőik útján jelenthetik be a re-

A Diána története.

(Angol regény)

A „Dóra” szerzőjétől.

Az „Ellenzék” számára fordította: AMICA.

XII.

(Folytatás.)

(26)

Mialatt Beauchamp ur beszélt, szemeit egy pillanatra sem vette le a Diána arcáról s midőn elhallgatott, a leány tudta, hogy őt még mindig figyelemmel vizsgálja. Vajjon ez a beszéd az ő megnyugtatóására szolgál előre elkészített terv volt-e, megmutatni, hogy tette magát azon a csalódáson, hogy nem ő lett a Beauchamp Frigyes örökös, vagy ezáltal az ő véleményét szándékozott ki-csalni?

— Mikor érkezett Angliába? — kérdé.

— Előzőt három nappal; és ezt az időt Londonban töltöttem. Biztosítom, hogy az szükséges volt, mert a hosszú tengeri utazás tönkre teszi az ember ruháit és ujjakat kellett csináltatnom, hogy egy kissé tisztaságossá tegyem magamat. Az üzletkebe való járkálás és vásárlás egészen új tapasztalat volt előttem; oly hosszasan el voltam a nélkül, hogy igazán azt hiszem, hogy élvezet találtam benne. Tudom, hogy erre nézve nem tagadja meg tőlem a rokon szenvét.

Diána a fejét rázta.

— Nem mondatom, hogy a boltokba való járás gyenge oldalam volna. De alig tudom biztosan állítani, mert ezen a téren oly kevés volt a tapasztalatom.

— Megérkezésem után való napon felkarostem Drury urat — folytató Toni; kétségelt, hogy ezt megírta maguknak?

E szavakat kérdőleg mondta és Diána árgennel felelt. Toni a vállait huzogatta és mosolygott.

— Ertekezésünk nem tartott hosszasan, és én örültem midőn vége volt. Drucy, egy kedves öreg ur a maga nemében, de az ő

XIII.

Erik még azon éjjel megérkezett s miután Paulinára vonatkozól, elmondta a híreit, Diána is tudta vele a Beauchamp Toni látogatását.

— Ugy, tehát már volt itt? — kiáltá Erik. Elég sietett. És mit gondolsz róla? Diána zavartodtnak látszott.

— En nem tudom, hogy mit mondjak — válaszolá; — Előleges fogalmaim annyira különböztek attól, a milyennek tényleg találtam, hogy nem tudok egészen tisztába jönni vele. Ő szép férfi és kellemes és hajlandóan látszik barátságos viszonyban lenni velünk; de —

— De semmi „de” — kiáltá Erik vidáman. Ha ő szép, fiatal kellemes, én nem tudom, hogy mit kívánok még többet tőle. Diána, te minden jó tulajdonságaid dacára nem vagy arisztokrata — az asszonyok soha sem azok. Ők mindig nagyon messze látnak, tehát itéletük tulhajtott. Hol van szállva?

A Beauchamp cizmernél a faluban. Azt hiszem, hogy nincs semmi különös dolga és egyik hely éppen olyan jó neki, mint a másik.

— Azonban én részemről a másikat választanám, ha a Beauchamp szálló jönne kérdésbe, — válaszolá Erik arczfintorgatással. Holnap reggel első dolgom lesz őt felkeresni és ide meghívni. Nagyon örülök, hogy barátságos indulatot mutatott irántunk — ez megkönnyebbíti számunkra a dolgokat.

— Vajjon jó anyagi viszonyok között van? — kérdé Diána eligoldozva.

— Nem hiszem. Drury azt mondta nekem, hogy ő Dél-Afrikában valami gyémánt bányát üzemeltetett ott, de nem sokat látunk egymást; de én soha sem kételkedtem abban, hogy halála után öröklőni fogon a birtokot és az igazság elnyelése keserű labdac volt.

De azért elnyeltem és nem érzem magamat sokkal rosszabbul. Olyan utakat tenni a világon és úgy élni, a hogy én életem, bölcsességre tanítja az embert.

bámulatos nyíltságot mutatott, ami nagyon kedvező benyomást tett Erikre, s midőn Erik meghívta Crowhurstba, a cousinja rögtön elfogadta a meghívást.

— Örömmel megyek hozzá! — mondá A mint nővéremnek mondtam, én valóban kíváncsi vagyok a találás rokonainak a barátságát kultiválni.

— Ez nagyon szép tőled — viszonzá Erik. En nem vagyok egészen biztos benne, ha vajjon a te helyzetemben éreznék-e jó indulatot rokonaim iránt.

A két férfi a Beauchamp szálló régi módj nappali szobájában állott — egy hosszú szobában, egy italmérő asztallal az egyik végén és a szegletekben levő tálasokkal, melyekben olyan porcelán és üveg készlet volt felhalmozva a mi sok derék háziasszonknak az irigységét felkeltőtt volna. Sportokat ábrázoló képek díszítették a falakat, egy tükör fényességű nagy mahagoni fa asztal foglalta el a szoba közepét. Tiszta csipke függönyök voltak az ablakokon, oly kemények a milyenné a keményítő tehette és olyan égszintek voltak, a mi azt bizonyítja, hogy pazarul bánták a kékítővel.

Tóni éles mozdulattal fordult el az ablaktól, hol a zabszemeket szedgélő tyukokat nezte.

— Örülök, hogy alkalmat adtál elmondani a mit e tárgyra vonatkozólag mondan kívánok, — mondá élénken, — mert mind a kettőnkre nézve egyszerűbbé teszi a helyzetet. Nem tagadom, hogy fájdalmas csalódás éreztem, midőn Drurytől megtudtam, hogy Beauchamp Frigyes végrendelet nélkül halt meg és hogy Beauchamp Róbert egy fiut hagyott hátra, a ki a törvényes örökös. Igaz, hogy az öreg Squire és én nem sokat láttuk egymást; de én soha sem kételkedtem abban, hogy halála után öröklőni fogon a birtokot és az igazság elnyelése keserű labdac volt.

De azért elnyeltem és nem érzem magamat sokkal rosszabbul. Olyan utakat tenni a világon és úgy élni, a hogy én életem, bölcsességre tanítja az embert.

Az élet olyan mint a hinta — ma fent — holnap lent van — és az egészét véve a kiegyenlítés törvénye megtartja az egyensúlyt. Szerencsére nincs feleségem sem gyermekem a körül gondolkodni kellene és teljes ösztönzéssel mondatom nekem hogy a soranak azzal a játékkal a mit velem játszik, mostan ki vagyok békltve. Nem haragszom azért reád a miért azon helyzetben vagy melyet egykor én reménytelten betöltöni. A szerencse veled volt — és ellenem — enyi az egész! Többet nincs mit mondanom.

De ha lett volna is, az ő vidám mosolya és barátságos modora jobban elmondta volna azt ő érte mint a szavak. Erik meg-rázta a kezét.

— Nézz ide pájtás, te derék fiu vagy és én valahogy úgy érzem magamat mint ha megkárosítottalak volna! kiáltá őszinte jérvvel. De természetesen, hogy az öreg Squire vagyónából kell, hogy részed legyen.

Tóni türelmetlenül rázta a fejét.

— Ne beszéljünk arról — legalább, je lenleg ne. En úgy találom, hogy az össze bonyolodott motringnak az idő legjobb ki-bontója, ha gyűjti a nehézség megoldását a időre. És most hagyjunk fel ezzel a tárgya-miután megmondtam nekem, hogy mi az ál-lásom, felejtsük el a kellemetlen dolgokat.

Erik beleegyezett, de a cousinja iránt tekintettel a kötelességének tartotta Diánának szóról szóra ismételn mindent, a mit Tóni mondott és a fiatal leány melegséggel dicsért a cousinjok önzetlenségét.

Másnap reggel Tóni és a börtöndi megérkeztek Crowhurstba, érkezése határozó különbséget csinált a házban. Toni az opti-misták legnagyobb optimistája volt, ő se-mi-minek sem akarta látni a sötét, oldalát. I-ma esett az eső, holnap bizonyosan szép i-lesz.

Bár milyen viaszas legyen a sor, Beauchamp Tónitól csak mosolylyal találkozik. Még Nelinek nem sikerült soha az ő nyogo-jó kedélyét megzavarni.

(Foly. következik.)

oute épület nagytérképben (b.-monostor-u. 26. z.) elsőszobáig bizottsághoz felszólamlásait, ez időtől kezdve pedig 8 nap alatt a kéltelen felsz-e el felfolyamodásukat a pénzügyigazgatóság stató hivatalában írásban adhatják be.

Külvárosi kerület.

(Folytatás.)

Tárgyalási nap augusztus 11.

Özv. Monza Lászlóné gabonaárús 8 frt. f. Bekker József bérkocsis 19 frt. Simonffy István gépgyáros 86 frt 68 kr. Bodnár és Deiner kocsikészítő 3y frt 30 kr. Zvörner János szobrász 17 frt. Kovács Károly szaoos 9 frt. Babos Ferenc korcamáros 8 frt 10 kr. Özv. Moldvai Mihályné kosztadás 23 frt 34 kr. E. Kovács Gyula szinadás 52 frt 5 kr. Pákey Lajos 70 frt. Sáfár Móz asztalos 13 frt. Deák József és Ferenc fűszerkereskedés 52 frt 30 kr. Pápai Sámuel teheszet 2 frt. Özv. Deák Józsefné csizmadia 12 frt. Keesis Sigmundné rövidára keresk. 8 frt. Madarasi József edényárús 12 frt 70 kr. Jalekó Józsefné edényárús 6 frt 30 kr. Forló Sándor cipész 16 frt. Angelo Antal tipzsbáros 8 frt. Farkas János csizmadia 13 frt. Antal András csizmadia 13 frt. Hapuczi Ferenc asztalos 15 frt 50. Polifka Rudolf zitasüvő 13 frt. Boldisár Istvánné menyénys 3 frt 50 kr. Gábor Márton bérkocsis 15 frt. Richter János bádogos 30 forint 30 kr. dr. Salamon József 20 forint 95 kr. Hlatz János földvágási munkát 22 forint. Lőrinczi László kéményaspró 29 frt 80 kr. Alt Eugéné zenetanítás 16 frt 70 kr. Özv. Pap Lászlóné keszesizmadia 13 frt 08 kr. Györke József asztalos 13 frt 80 kr. Deák József szatós 26 frt 67 kr. Andrászi Elek csizmadia, bormérés 27 frt. Hegedűs Péter csizmadia 13 frt. Innig Károlyné varrott fekeremutárús 6 frt 50 kr. Molnár György kőmives 18 frt. Farkas Samu cipész 15 frt 02 kr. Nagy Károly szatós 19 frt 50 kr. Özv. Márek Jánosné kertész 12 frt 75 kr. Hirsch Dávid gép ügynök 18 frt 75 kr. Körcsi Mihály bor- sör-mérés 16 frt 50 kr. Pánkoczy Istvánné vendéglő 31 frt 25 kr. Senn Ede gép-gyáros 124 frt. Ács Sándorné nyári vendéglő 18 frt 50 kr. Ács Sándor szatós 15 frt. Szegit Jánosné sültus árús 6 frt 25 kr. Sert Sigmundné szatós stb. 12 frt 20 kr. Tóthmájer István szabó 40 frt. Pálfi Béla ügynök 13 frt. Kubicek Domokos vágott-fa árús 11 frt. Bornemisza Lajosné csizmadia 8 frt. Simcsik Béla kályhakészítő 21 frt. id. Simcsik János kemenyekészítő 16 frt. Oszterman Vilmosné szatós 12 frt 50 kr. György Mihályné kenyersütés 6 frt 20 kr. Piger János bírói végrehajtó 27 frt 15 kr.

(Folytatása köv.)

Kolera tünetek.

Kolozsvár közelében 7 km-terre, Szász-Fenes községben, több rendbeli gyanus kolera eset merült fel. Erről tudósítónk a következő részleteket közli:

Igen tisztelt szerkesztőség! Pénteken egy eset, tegnap azaz szombaton 3 esete a gyanus hány-székelési járványnak lépett föl Szász-fenes községében, melyeket a körorvos észlelt, a főszolgabírónak azonnal távirati uton jelentés lett téve, mely által az azonnali intézkedések meg is lettek téve és vég-re hajtta.

A gyors orvosi segélyezés által mind a négy esetenél az illetők már mind vesztelen kívül vannak.

Sajátságos és különös körülmény, hogy a három eset a Szamos folyó közelében az ugynevezett hostadtba fordult elő; ezek közül kettő öreg asszony, egy pedig egy 40 év körüli férfi; a negyedik eset az ugynevezett fő-utczában tegnap este fordult elő ismét egy ötven felé levő férfi munkáson.

Tegnap este óta a posta elindultáig több eset nem fordult elő.

Még az is sajátságos, hogy az ugynevezett hostadt utcábeliek egymással jó távol laknak, egyik az utca felső végéféle, a másik annak közepe felé és a harmadik az utca legalsó felén. A háziak közül ez ideig mind egészségesek.

Az ovó rendszabályok megtétettek, a szükségeltető szereket a körorvos maga azonnal szolgálatja ki és ez nagyon is figyelembe vesendő, miután az ilyenmód betegeskedéseknél a gyors segélyezés, a tapasztalat szerint rendesen életkérdés szokott lenni.

r. i.

MINDENFÉLE.

Kolozsvárt, augusztus 8.

— Elmaradt hadgyakorlat. —

A Torda mellett tervezett hadgyakorlat, melyre a kolozsvári 51-ik gyalogezred ma este 7 órákor indult volna. Szvetenai báró hadtest pdrancnok sürgőnyileg küldött parancsára elmarad. A gyakorlat elmaradásának oka a Kolozsvárt mind sürtüben előforduló kolera-gyanus esetek. Melyeknek híré hallva Torda város kapitánya sürgőnyileg kérte fel S z v e t e n a i báró hadtestparancsnokot, hogy a gyakorlatnak halasztása el. S z v e t e n a i hadtestparancsnok Kolozsvárról illetékes helyről nyert felvilágosítás után, mely a gyanus híreket igazolta, elrendelte, a hadgyakorlatnak bizonytalan időre való elhalasztását.

A municziós szekerek ma délelőtt már utnak indultak volt s ezek után Galgóczi ténparancsnok d. u. 1 órákor futárt küldött, hogy fordítsa azokat vissza.

— „Savós bállo”-nak nevezték el azt a betegséget, a mely jelenleg járvány-szerűleg fordul elő Kolozsvárt és a mely betegségbe immár többen bele is haltak. Azt mondják, hogy a kolerahoz csak abban hasonlít, hogy a ki megkapja: könnyen elpatkolhat vele, más különben sem baj, sem kolera nincs. Félelemre tehát ok nincs mivel savós bállobot kaphat ugyan valaki, de kolera sem!

— A kolozsvári járvány korhából savós bállobban aug. 4-től eltemették a következőket: Kovács Ferenc, Barabás György, Nyisztor Juonné Derettye, Vácacs Imre, Stefánovics Ferdinánd gyermeke, Szabó Józsefné, Fülel Mártonné Bonezhida, Kovács Zaharia Bedecs, Kálay Mihályné, Denyelné. A járványban elhaltakat Czech Péter által, ott készletben tartott koporsóba, vöröskárból porba fektetik, a koporsót beszurkolják és légmentes kocsiában szállítják el a köztemetőbe. Minden jel azt mutatja, hogy a helyzet teljesen veszélyes.

— Gyümölcs a Széchenyi-téren. Kolozsvárra annyi gyümölcsöt szekerekkel egy évben sem hoztak, mint a jelenlegi nyáron. Ugy látszik, a szomszéd városokból ki van tiltva a bevétel, azért a kolozsvári piacot szerencsétlennek a mindenfajta érett és éretlen gyümölcsökkel. Miután a járványnak éppen a rossz gyümölcs a legnagyobb előidézője, felhívjuk a hatóság figyelmét, indítson vizsgálatot naponta és csak teljesen megérett s az egészségre nézve nem ártalmas gyümölcsöket engedjen a kolozsvári piacra bocsátatni.

— Nyílt csatornák. Több ízben felszólaltunk a miatt, hogy az utcákban elnyúló nyílt csatornák terjesztői a kolera. Ez ellen keveset ér a vasgálicczsal való fertőtlenítés is kivált olyan helyeken, a hol a víznek lefolyása nincsen. A hatóság figyelmét felhívjuk a hídélvére, hol az orvosi ködök tudomása szerint a birtelen megbetegedések és halálozások majdnem járványszerűen léptek fel. Egyik legnagyobb utcájában az új-utczában építtesse ki haladéktalanul a mult évben az utca feléig kiépített csatornát, mert a város majorjától elkezdve, majdnem az utca végoig a szennyes lének lefolyása nincsen és a lakók járványnak, a belváros pedig a járvány behurcolásának van kitéve.

— Az idei orsz. honvédegyülés. Szegeden való tartását magukra nézve közlelőnek ismerik a kolozsmegei és kolozsvári honvédek. Ebben a tárgyban a következő átiratot intézte az egylet választmánya a hazai honvéd-egyesületekhez: Kolozsmegei és kolozsvári 1848—49. honvédegyület. Szeretett Honvéd Bajtársak! Két körirat érkezett kezünköz Budapestről, a Központi Bizottságtól, július 7. és 25-ik napján kelteve. Mindkettő közlelőbbi Honvéd közgyűlésünket szeptember 2-ik napjára, Budapestre hívja össze azon indoklással, mert nem bizonyos vajjon Szeged város közönsége mult évi meg-hívását fentartja-e? Időközben nyilvánosságra jutott Szeged szabad kir. város tanácsának 1893. júl. 20-án kelt újabb nyilatkozata, melyben megütkezésével vesz tudomást a Központi Választmány elseitett és egyoldalú határozatáról a mult 1892 június 10-iki meghívását teljes érvényben állónak jelenti ki, ismételi s a kebelében tartandó Honvéd-gyűlést „igaz magyar vendégszeretettel s hazafias lelkesedéssel üdvözl”. Ezek után mi mult évi közgyűlésünknek 1892-ben június 14-én Budapestben hozott azon egyhangú határozatát, hogy ideai közgyűlésünk Szegeden fog megtartatni, összes Honvéd-Egységeinkre annyival inkább a csak végrehajtott tiszt teljesítésére hivatott Központi Választmányra nézve közlelőnek ismerjük s megkívánjuk, hogy az ott is tartassék meg. Nekünk pedig szeretett Honvéd Bajtársak, arra kell igyekeznünk, hogy egyesült erővel és egyetértéssel megszüntessük azon okokat, melyek miatt a negyvennyolcas Honvéd-ség úgyne mindegyre kedvezőtlen szinben kerül a közönség elébe, melynek rokonszenvét csönkitalanul meg őrizni szent kötelességünk. Jelen határozatunkat valamennyi Honvéd-Egysletnek megküldöttük, hozzájárulás végett. Kelt Kolozsvárt, 1893 aug. 6-án tartott választm. gyűléstünkben.

— A torda-aranyosmegei honvédek is Szegedre mennek. Torda-Aranyosmege 48-as honvéd egylete vasárnap gyűlést tartott és hasonló értelemben határozott mint vasárnap a kolozsvári honvéd egyletek, hogy t. i. fenn tartja a m. é. közgyűlés határozatát és Szegedre megy gyűlésre, nem Budapestre. Együttal elítéli a közp. honvéd bizottság eljárását és nyilatkozatra hívja fel a többi honvédeket, — hogy már egyszer szakadjon vége — annak a sok „Központi meglepetéseknek” melyekkel csak a mult év óta is zaklatják a szegény 48—49-es öreg honvédeket. Legyen igazság azt kívánják az öregel és pusztuljon holmi visszavonást szülő klick armány — hisz ugy is napjaink megszámítvák, minden nap 24 órával közelebb visz földi életük a véghez; nekik egyetértés és egymást megértésre van szükségük s nem valami nagyképtekdésre, mely a 1848—49-es honvédek jelenlegi helyzetén nem segít semmit.

— Dr. Vajda Emil, főreálisk. tanár. ki „Kossuth L. élet- és jellemrajza” című becses művével íróink között állást foglalt el egyszerre, újlag egy új művel gazdagította irodalmunkat. A Franklin társulat kiadásában a napokban került ki sajtó alól: „Komárom hőse” cz. mű, melyben Klapka György élete és a szabadságharcban való szereplése van fölmutatva. A sajtó alatt levő miből lapunk tárczája hoz egy részletet mutatóvnyul.

— Nyertes helépojegyek. A nőegylet néptünepélyén a következő számú helépojegyek nyertek: 2447, 2482, 2486, 2082, 2099, 2134, 2179, 2669, 2693, 2761, 2568, 2620, 2225, 2228, 2261, 2301, 2817, 2843, 2902, 2937, 2953, 2966, 2983, 2956, 301, 459, 481, 539, 591, 759, 770, 855, 650, 651, 682, 614, 925, 943, 966, 1027, 1054, 1058, 1091, 1155, 1223, 1245, 1284, 1298, 1316, 1353, 1385, 1447, 1493, 1518, 1581, 1775, 1788, 1804, 1845, 1888, 1632, 1643, 1693, 1752, 96, 202, 211, 278, 1944, 2046, 2396, 2399, 339, 368, 403, 3000, 2865, 2883, 2917, 2258, 2327, 2343, 2531, 2559, 2609, 7631, 2705, 2726, 2763, 2785, 2094, 2110, 2146, 2169, 2198, 1942, 1970, 1998, 2020, 143, 163, 159, 171. A helépojegyek tulajdonosait felkéri a rendező bizottság, hogy a nyere-ménytárgyakat e hó 20-áig In c s e d y Sámuelné urné, lakázán (kismester utca 2.) váltásák ki.

— Teck herceg üdvözlése az erdélyi nökköz. Tudvalevőleg Gyarmathy Zsigánd több darab gyönyörű varrottast küldött nászajándékul Teck Mari hercegnőnek. Amint egy angol lapból, a „Life”-ből olvassuk, ez nagyon jól esett a hercegnőcsaládnak. Ugyanakkor az írónő úgy fejezte ki szerencsekívánátát, mintha azt vele együtt minden erdélyi nő is érezné. Erre Teck herceg megleghangu levelet írt, megköszönve a varrottast s egyuttal kérve az írónőt, hogy a nászajándékhoz esatolt „ékesen írt” levél közös jókívánatait adja át az erdélyi nökknek a herceg halás köszönetét és mély rokonérzése nyilvánítását.

— A hercegszék Balaton-Füreden. Balaton-Füred-ről írja levelezőnk: A nyaraló közég rendkívül nagy tisztelettel környezi az ott tölülő hercegszékprimást. A bi-boros főpap most nem olyan feszelen, mint tavaly, a mikor mindig egyedül járt, egyszerűen mint egy plébános. Most folyton inas kíséri s ha a primás pénzt osztogat, a hálálkodókat ő tartja távol a főpaptól. A menyérelt óta felnek a toladók koldusoktól. A hercegszékprimás különben mindennap a társas tükör-fürdőben megfürdik s napközben különösen sokat konforál Csemegi Károly kuriai tanácselnökkel, a ki szintén Balaton-Füreden nyaral. Mások is gyakran meglátogatják s ő is sokat van a vendégek között. Tegnap Szabó Imre veszprémi képviselőt meglátogatta arási szőlőjében. Azt hiszik, hogy a hercegszékprimás szeptember elsejéig marad Balaton-Füreden.

— Gyászhir. Időse Papp Márton 1848—49-es honvéd főhadnagy, földbirtokos és Kis-Küküllővármegye törvényhatósági bizottsági tagja Erzsébetvároson meghalt.

— Becsületes megtaláló ke-restetik. A sétatérén a néptünnepe alkalmával elveszett egy fekete színű pénzes bőrtárca egy pár forinttal és két drb. kolozsvári mentő-egyesületi sorsjeggyel. A sorsjegyek egyikének 26. 13., a másiknak 26. 20. a száma. A becsületes megtaláló a tárgyat adja be a rendőrségre.

— Budapest új rendőrfőkapitánya. Mint megbízható forrásból értesülünk, Jekelfalussy miniszteri tanácsos helyére legközelebb Sölley rendőrfőkapitányt nevezik ki és Sölley utódja báró Splényi Ödön rendőrtanácsos lesz.

— Szapáry gróf balesete. Lapunk tegnapi számában hírt adtunk már arról a balesetről, mely Szapáry József gróft az alagi löversenyen érte, ez esetről fővárosi tudósítónk még a következőket írja: A vasárnapi alaguti löversenyen, a volt miniszterelnök fiát, Szapáry József gróft nagyobb baleset érte. Az ötödik futamnál történt, hogy Szapáry gróf lováról leesett és fején súlyosan megsebesült. Az orvosok biztatása szerint a gróf balesete komoly ugyan, de aggodalomra, nem ad okot és a fiatal, értelmes szervezet, rövid idő alatt kiheveri a bajt.

— A német császár Budapestén. Mint lapunkban is már említve volt: A német császár a községi hadgyakorlatok és az Albrecht főherceg baranyamegyei birtokán végbenő néhány napi szarvasadászatok lezajlása után a király-lal Budapestre jön és néhány napot itt fog tölteni. A német császár ezalatt az idő alatt a budai várpalotában fog lakni.

— Szent-Gericszén 1893. augusztus hó 13-án, vasárnap az olvasó egylet javára Gál Gyula házánál zártkörű táncmulatság rendeztetik.

— A marosludasi önkéntes tűzoltó egylet a felvinczi dalegylet közreműködésével felerészben saját, felerészben a dalegylet pénztára javára 1893. évi augusztus hó 13-án a Császár-féle vendéglő korthelyiségében hangversenyyel egybekötött nyári táncvigalmat rendez.

— Van Isten! Somorja közelében, mint onnan írják, egy S. nevű mészáros arról ismeretes, hogy iszentagadót. Sok baja volt már e miatt az ottani vallásos néppel. Annál meglepőbb, a mi ezzel az ateistával tegnapelőtt történt. S. uram éppen egy tehenet készült levágni, a mikor kitört a ziva-

tar. A mészáros dühösen fordult a körülötte álló emberekhez és késével az ég felé mutatva, kiáltotta:

— Hát van-e Isten? Nézzétek, mint lesz pacsékká a gabonánk! Nincs Isten, azt mondom!

E pillanatban lecsapott a villám s az iszentagadót a földre sujtotta. Félóránál tovább feküdt eszméletlenül s a mőta féligméddig magához tért, folyvást kiáltja:

— Van Isten, van Isten!

— Egy negyvennyolcas honvéd halála. Hátszegről írja levelezőnk, hogy idősebb ilyefalvi Németh László e hónap 4-én, Déván 78 esztendősen korában meghalt. A boldogult 1848-ban országgyűlési képviselő volt. 1849-ben mint kormánybiztos vezette Háromszék dicsőséges védelmét, a szabadságharc legyőzése után Gyulafehérvár, Munkács és Jozsefstadt börtöneiben szenvedett súlyos fogságot. Mikor kiszabadult, Hunyadmegyében telepedett meg s itt családot alapított. A megvált sokáig szolgált, — mint közgyám s a hunyadmegyei társaséletnek általános tisztelt alakja volt. Mindenki szerette s megyszerzte csak Laczi bácsinak hívták.

— Szászváros és a magyar nyelv. Báró Szentkereszty György, Hunyadmegye főispánja június hónap végén a szászvárosi közigazgatási hivatalokat megvizsgálta s a vizsgálati eredményére vonatkozó leirátát a szászvárosi képviselőtestület e hónap 4-én tartott ülésében vette tárgyalás alá. A főispán leirátában elrendeli, hogy a városi hivataloknál az ígatókönyveket, az árvaszéki és tanácsletési jegyzőkönyveket jövőre magyarul vezessék, egyuttal azonban azt is ajánlja, hogy a képviselőtestületi gyűlések jegyzőkönyveit jövőre magyarul is vezessék. A képviselőtestület tudomásul vette, hogy a polgármester a vett rendelet értelmében már el is rendelte, hogy a városi hivatalnokok, a belkezeletésnél a magyar nyelvet használják. Egyhangulag elhatározták továbbá azt is, hogy a képviselőtestületi gyűlésekről vezetett jegyzőkönyvekbe minden tárgyat az illető referens anyanyelve szerint, a határozat pedig először magyarul és utána az előadó nyelven vezessék be. Végül megbotránkozással vette tudomásul a képviselőtestület, hogy Günczi Lndre városi kapitány korcsmai verekedésben vett részt, és e miatt alispáni meghagyásból a polgármester az előzetes tanukihallgatást ebben az ügyben megkezdte.

— Vadak táncza. Cseklész-en, — mint levelezőnk írja, — a minapi bucsu alkalmával a korcamában mulatók egyikét kihívatta a felesége. A férj ki is ment az udvarra és soká nem tért vissza az ivókhöz. Ezek közül többen kinéztek, hol késik a pajtasúk, s látták, hogy a felesége tartóztatja sőt rábeszéli, hogy menjen vele haza. A mulatók a férj pártjára álltak s a mikor már az aggódo hitves nem tágított, a két mámoros ember: Kasztl János és Kasztl Antal fellökte az asszonyt s ott a közönség látára nehéz csizmáikban tánczolni kezdtek rajta. Addig ugráltak ketten kurjongatva és rohögve a szegény asszony testén, míg az eszméletlenül hevert alattuk. A rémes táncz a szegény asszonynak öt oldalbordáját bezuzta s a száján és orrán folyt a vér. Félholtan vitték haza, a férjet pedig alkeletlen emberek behuhták a korcamába, a hol aztán a csendőrség az egész kompániát letartóztatta.

— Az életet a ezárért! Mint egy chikágói távirat jelenti, egy a czár tiszteletére rendezett — örömműnen nagyon szomorúan végződött. A czár egészségre mondott egyik tőszat alatt Csehi orosz polgár egy adott kifejezést czárellenes érzelmeinek, hogy a minden oroszok urának arczképét a földre dobta s megrugdalta. Erre a társaság czár elleni és czár melletti pártra osztott s addig ütötték, verték egymást, míg a czár melletti párt tizenkét bajnoka sebesülve bukkott a földre. Hat embert elfogtak.

Kesergő szerelem.

I.

„Tied vagyok, tied!”
Ezt fogadtad szentül
„Csak téged szeretlek
Tégedet, egyedül!”

Majd reám borulva
Csendesen zokogtál
S a vállaimon át
Másra kacintottál!

II.

A mikor elváltunk,
Igy szoltál szerelmem:
„En édes teremtmény,
Ki vigasztal engem?”

Visszatértem hozzád,
— Szivtelen ki válik —
S im ekkor láttam, hogy
Vigasztal egy másik!

III.

Sirt ritt a hegedű,
Zengett a czimbálmó
Hűtlen szerelmedért
Átkoztalak nagyon.

Ejh no . . . régen volt már,
— Elhangzott a nóta —
Valjón hányadikát
Csaltad meg azóta?

(t. p.)

LEGUJABB.

(Az Ellenzék eredeti táviratai.)

Tüntető pánszlávok.

Budapest, aug. 8.

Vasárnap este Mosócson, Dula Máté, pánszláv ízgató vezérlete alatt, a Dollár háza előtt több száz főből álló tót tüntetett.

Turóc-Szent-Mártonból érkezett zsan-dárok a tüntetőket szétkergették.

Öngyilkos önkéntes.

Budapest, aug. 8.

Krempels Gottfrid egyéves önkéntes augus 5-én a kaszárnya áristomból megszö-köt és azóta szeretőjével mulatott. Ma délelőtt az őrjárat elfogta és közrefogva vitték a kaszárnyába.

Krempels utközbén rosszulétről panasz-kodott, bement egy házhoz és ott revolverrel agyonlőtte magát.

Hadügyminiszter helyettes.

Budapest, aug. 8.

A hivatalos lap mai száma közli, hogy ő Felsége Merkl tábornagernagyot hadügymini-szter helyettesé nevezte ki.

Egy hazafias alispán.

Bpest, augusztus 8.

Földváry Mihály alispán, a „Budapesti Hirlap”-hoz levelet intézett, a melyben azt írja, hogy Hieronymi belügyminisz-ter rendelete folytán, kénytelen a katonai hatóság német átiratára válaszolni.

Levelet így végzi: most már nincs egyéb hátra, mint hogy annak idejében, a miniszter eljárása felett a parlament az én eljárásom felett a vármegye mondjon ítéletet.

Dupas röpirata.

Páris, aug. 8.

Óriási szenzációt keltő röpirat jelent meg Párisban.

A röpirat czélja közvetlenül a választások előtt Panama és Arton botrányokkal még egyszer lázba ejteni az országot.

A röpirat szerzője Dupas a rendőrség titkára, a kit Arton letartóztatásával biztak meg, de nem tartóztatta le és pedig azért nem, mert mint írja, mert ezt a kormány nem csak nem akarta, sőt a kormány egyenesen megbizta, hogy akadályozza meg Arton elfogatását.

A röpiratot kormánykörökben alaváló választási fogásnak tekintik, melyre a köz-társaság ellenségei az elbocsátott titkárt felhasználják.

A Dupas röpiratban érdekes, hogy le-írja, mint üldözte Artont Budapesten is. Végül elkeseredve kijelenti, hogy nem indiskrécióból, hanem a maga igazolására írta a röpiratot.

A püspök hazafisága.

Budapest, aug. 8.

Több napilapban ismertetett „Hazaárulók” című szenzációs röpirat, melyből az „Ellenzék” tegnapi száma is közölt mutató-ványt, egy lap tudósító meginterviewolta Pa-vel püspök titkáráját Bihar-Füreden.

A püspök titkára Pituk Bólat, a röpirat szerzőjét elme zavarodottnak nyilváníttja. Hogy a püspök indit-e ellene sajtópórt még nem tudja.

Egyébiránt az egész dolog Pavel püspök privát ügyének tekintti.

Arra a kérdésre: Igaz-e, hogy a püspök a belényesi oláh gymnasium elmozdított tanárait kedvezőbb állapotokba helyezte visz-sza? A titkár azt felelte igaz, mert a püspök azok tetfelben nem látott semmi hazafiatlanságot. (Az elmozdított tanárok tudvalevőleg, csak a magyar nemzeti zászlót gyalázták meg. Szerk.)

Felolós szerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Segéd-szerkesztő és kiadólaptulajdonos:

MAGYARY MIHÁLY.

Nyilttér[®]

Nyilatkozat.

Alulírott Arz Albert urat becsületbeli ügyben tanusított minősíthetlen megatartásáért aljas, gyáva embernek nyilvánítom; — kit — mivel a rajtam elkövetett sértéséért lovasias elégtételadásra reá nem bírhattam — jul. 31-én délelőtt fél 9 órákor kénytelen voltam az utcán nyilvánosan kutyakorbáccsal megkorbácsolni.

Szászsebes 1893 évi július 31-én.

Esztelneki Jancsó Gyula.

Nyilatkozat.

Alulírott Dörr Albert urat becsületbeli ügyben tanusított eljárásáért gyáva embernek nyilvánítom.

Szászsebes 1893 julsus 31-én.

Esztelneki Jancsó Gyula.

^{*) E rovat alatti közleményekért semmi felelősséget nem vállal a Szerk.}

H i r d e t é s e k.

Sz. 475—1893.

713. (1—2)

Pályázati hirdetmény.

Brassóvármegye alvidéki járásban a földvári kórállatorvosi állomás szerveztetvén, ezen választás útján életfogytiglan betöltendő állásra az 1888. évi VII. t. cz. 129-ik §-ának megfelelőleg ezennel pályázat nyitattik.

Ezen körhöz Földvár, Veresmart, Szász-Magyaros, Krizba és Apácza nagyközségek tartoznak; a kör székhelye Földvár lesz.

A kórállatorvos rendszeresített javadalmazása: évi fizetés 600 frt, évi lakbér 150 frt.

Az egyes községek képviselői által a magán gyakorlat, u. m: beteg házi-állatok gyógykezelése, rendelőnyek kiállítása, valamint netalán külön feltételek megállapítása iránt az intézkedés a saját hatáskörben meg fog történni. — Megjegyeztetik, hogy az újonnan választandó kórállatorvos a földvári és az apáczai vasúti állomásokon előforduló marharakodásoknál, mint szakértő, alkalmaztatni fog; az sincs kizárva, hogy az illető kellő képesítés mellett — külön szerződés alapján — esetleg a helybeli német tannyelvű gazdasági intézetnél a szaktantárgyak előadásával fog megbízatni.

A megválasztandó kórállatorvos községi tisztviselővé válván, teendőit az 1888. évi VII. t. cz. 130. §. alapján köteles végezni.

Felhívtnak tehát mindazon állatorvosok, kik ezen állást elnyerni óhajtnak, hogy az 1888. évi VII. t. cz. 117. §. értelmében felszerelt, nyelvismeretüket és eddigi alkalmaztatásukat kitüntető folyamodványukat **folyó évi szeptember hó 3-áig** alólírothoz adják be.

A választás **folyó évi szeptember hó 5-én** Földvárt meg fog ejtetni. — Kiváncos, ha az újonnan választandó állatorvos állását **még szeptember hó folyamán** alatt elfoglalná.

Földvár, 1893. évi augusztus hó 1-én.

A járási főszolgabíró:
PILDNER FERENCZ.

2670. sz.
1893.

Árverési hirdetmény.

A kolozsvári m. kir. dohánygyár telephelyén levő kapusi lakház lebontása és az abból kikerülő építési anyagok azonnali elhordására alólírott igazgatóság **folyó hó 18-án d. e. 10 órákor** a gyári igazgatóság főnöki irodájában versenytárgyalást hirdet.

Vállalkozni szándékozók felhívtnak, szabályszerűen kiállított, 50 krajczáros bélyeggel ellátott és 30 forint biztosítékkal felszerelt zárt, írott ajánlataikat fentti határnapig annál biztosabban nyújtsák be, mivel a később érkezett vagy távirati úton tett ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Az ajánlatnak tartalmaznia kell:

- 1.) Hogy vállalkozó a kapusi lakházat ismeri.
- 2.) Hogy kötelezi magát a megajánlott összeget a versenytárgyalás napján készpénzben (a biztosíték beleszámításával) lefizetni.
- 3.) Hogy kötelezi magát a kikerülő anyagokat f. hó 21-étől számítandó 10 nap alatt saját költségén elszállítani.

M. kir. dohánygyári igazgatóság.

Kolozsvárt, 1893. évi augusztus hó 7-én.

715. (1—3)

Báró KEMÉNY KÁLMÁN úr ő nagyméltósága

Maros-Vécsi

gazdatiszti állomása

üresedésbe jön

1894. évi január hó 1-én;

pályázni óhajtok

folyó évi november hó 1-sejéig

bizonyítványokat beadhatják:

VADASDI KÁLMÁN

J. igazgatóhoz M.-Vécser.

714. (1—2)

GYÓGYSZERÉSZ-GYAKORNOKUL

felvétetik

egy VI—VIII. gymn. osztályt végzett

ifjú

BETEG BÁLINT

gyógyszertárba

Sepsi-Szent-Györgyön.

717. (1—8)

Tenyészállat eladás.

Gróf TELEKI A. tancsi uradalmában,
posta, távirat és vasút Szász-Régen,

eladó

kendi-lónai és bonczhidai faj keresztezésből származott

13 darab négy éves tenyész-kan,
á 120 kilogramm;20 darab két éves tenyész-kan,
á 75 kiló;52 darab tenyész-kocza,
á 75 kilogramm.

Értekezhetni egyenesen ANTAL LAJOS tisztartóval Tancson.

623. (12—x)

A
kolozsi m. kir. állami gulya-telepen
augusztus hó 23-án

délután 9 órákor kezdődő árverésen
eladásra kerül:

egy bika, 12 tehén, 8 üsző,
11 ökör és javított sertések.

Rövidebb felvilágosítással készséggel szolgál
az intézőség.

712. (1—3)

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint itt helyben kitűnő minőségű borokkal nagy

BORPINCZÉT

rendeztem be és

belközép-utca 21. szám alatti üzletemben

(Korbuly-ház, a volt posta-épület),

továbbá augusztus hó 15-től kezdve

Nagyhid-utczában a Székypalotában

nagyban és kicsinyben a következő jó és tiszta borok kaphatók:

Asztali I. oszt.	1 liter	36 kr.
II.	1 "	32 "
Rizling	1 "	40 "
Bakator	1 "	50 "
Muskotály	1 "	60 "
Szomoródi Tolcsvai	1 "	80 "
Vörösbőr I. oszt.	1 "	34 "
Egri	1 "	40 "
Tolcsvai asszurban kitűnő minőségű	1 "	3 frt.

Kivánságra házhoz szállítatik. — Az árakban
a fogyasztási adó benne foglaltatik.

Midőn a n. é. közönség becses rendeléseit kérem, a borok
tisztaságát és pontos kiszolgálásáért felelősséget vállalom, — maradok a
n. é. közönség

álázatos szolgálja:

Káhnán Náthán Samu,

a fog. és italadók bérleje,

710. (1—8)

BORSZÉK (Csikvármegye, Erdély.)

Elsőrangú gyógyfürdő, 900 méter magasságban, beláthatatlan ős fenyveseknek alsóbb szervezetektől mentes régiójában.

Gyógytényezői: havas alji klímája, tiszta ozonús levegője, kitűnő gyógyerejű vasas- és más vegyi összetételű borvíz ivókútjai, számtalan szénsavas hideg lobogó-fürdői, vasas láb-fürdők, szénsavas melegített kád-fürdők, fenyőlevél-fürdők, jól berendezett hideg-víz gyógyintézetek, massage és villamosítás.

Az idény megnyílt június hó 1-én.

Posta és táviró helyben.

Részletes prospectussal és felvilágosítással kívánatra készséggel szolgál a fürdő-
orvos: Dr. Szilvássy János, vagy a helyben székelő fürdő- és üzletigazgatóság.

A fürdővendégek szállítását a szász-régeni vasúti állomástól Borszékig és vissza
bérkocsik eszközlik.

Felvételt teljesít és bérkocsira előjegyezést 48 órával előre elfogad: „Hávrának
József m. kir. állomásfőnök ur Szász-Régen” vagy „A bérkocsi vállalat irodája Borszék-
ken.” (Felső vendéglő).

A viteldijak szabályozva vannak.

A borszéki borvíz az Oelhoffert töltő-géppel kifogástalanul felfogva és modern gépek által dugaszoltatva, kristály tisztaságban hozatik forgalomba. — Évenként 3 és fél millió palaczk elárúsítás.

A borvízre nézve minden megrendelés kizárólag a borszéki fürdő- és üzletigazgatósághoz intézendő.

A borszéki borvíz ára helyt.

Ládákba csomagolva:				Szalma-hüvelybe csomagolva:			
1 láda	1.4 literes	50-es	6 frt 60 kr.	1 üveg	2 literes		18 kr.
1 "	1.4 "	25 "	3 frt 20 kr.	1 "	1.4 "		13 kr.
1 "	1 "	50 "	6 frt 10 kr.	1 "	1 "		11 kr.
1 "	1 "	25 "	3 frt 10 kr.	1 "	0.5 "		9 kr.
1 "	0.5 "	50 "	5 frt 30 kr.				

Nagyobb megrendelésnél % kedvezmény.

Borszék, 1893. évi május hó.

453. (15—x)

A borszéki fürdő és üzlet.